

Retningslinjer for indberetning af oplysninger til de nationale kompetente myndigheder

Retningslinjer for indberetning af oplysninger til de nationale kompetente myndigheder

Indledning

- 1.1. I overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) 1094/2010 af 24. november 2010 (kaldet "EIOPA-forordningen" eller "forordningen")¹ udsteder EIOPA retningslinjer for de nationale kompetente myndigheder (NKM) i forberedelsesfasen frem til anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (solvens II-direktivet)².
- 1.2. Disse retningslinjer er baseret på artikel 35, 220 og 254 i solvens II-direktivet.
- 1.3. I mangel af forberedende retningslinjer kan de europæiske nationale kompetente myndigheder se et behov for at udvikle nationale løsninger for at sikre et forsvarligt risikofølsomt tilsyn. I stedet for at opnå konsekvent og konvergent tilsyn i EU kan der opstå forskellige nationale løsninger, der forhindrer et velfungerende indre marked.
- 1.4. Det er meget vigtigt, at der findes en konsekvent og konvergent tilgang med hensyn til forberedelsen til Solvens II. Disse retningslinjer bør ses som en del af forberedelsen til Solvens II, idet de fremmer forberedelsen af vigtige områder af Solvens II, som skal sikre, at selskaberne ledes korrekt, og at tilsynsmyndigheden har tilstrækkelige oplysninger til rådighed. Disse områder udgør ledelsessystemet, herunder risikostyringssystemet og en fremadrettet vurdering af egne risici (baseret på principperne om vurdering af egen risiko og solvens, også kaldet ORSA), præansøgning om interne modeller og indsendelse af oplysninger til nationale kompetente myndigheder.
- 1.5. Tidlig forberedelse er vigtigt for at sikre, at når Solvens II er trådt i kraft i sin helhed, er selskaberne og de nationale kompetente myndigheder velforberedte og klar til at anvende det nye system. De nationale kompetente myndigheder ventes derfor at føre en tæt dialog med selskaberne.
- 1.6. Som led i forberedelserne til gennemførelsen af Solvens II bør de nationale kompetente myndigheder fra den 1. januar 2014 indføre retningslinjerne i overensstemmelse med dette dokument, så forsikrings- og genforsikringsselskaber tager de rigtige skridt til fuld implementering af Solvens II.

¹ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48-83.

² EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1-155.

- 1.7. De nationale kompetente myndigheder bør ved udgangen af februar efter hvert relevant år, første gang senest den 28. februar 2015 baseret på perioden 1. januar 2014 til 31. december 2014, sende en statusrapport til EIOPA om anvendelsen af disse retningslinjer.
- 1.8. De nationale kompetente myndigheder ventes at sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaber forbereder sig på at skulle stille hensigtsmæssige systemer og strukturer til rådighed, som tillader tilstrækkelig udveksling af oplysninger med de nationale kompetente myndigheder.
- 1.9. Som en forberedende øvelse til gennemførelsen af Solvens II bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at oplysningerne i disse retningslinjer i den indledende fase forud for Solvens II indberettes af som minimum forsikrings- og genforsikringsselskaber og af forsikrings- og genforsikringskoncerner, som repræsenterer en betydelig del af de nationale markeder. Disse oplysninger bør indberettes i tillæg til eventuelle eksisterende krav til tilsynsrapportering.
- 1.10. De nationale kompetente myndigheder og selskaber bør udnytte denne forberedelsesfase som en mulighed for at indlede eller fremme en dialog om gennemførelse af rapporteringskrav. De nationale kompetente myndigheder ventes at tage de modtagne oplysninger i betragtning. De nationale kompetente myndigheder forventes ikke at håndhæve eller foretage lovgivningsmæssige foranstaltninger, men det vil sandsynligvis være hensigtsmæssigt at drøfte og planlægge udviklingen med forsikrings- og genforsikringsselskaberne. Oplysningerne bør udelukkende anvendes til at vurdere og forbedre forberedelsen til Solvens II-kravene.
- 1.11. EIOPA har som forberedende foranstaltning til hensigt, at de årlige oplysninger indberettes én gang, inden Solvens II træder i kraft, og de kvartalsvise oplysninger indberettes for det tredje kvartal, der går forud for ikrafttrædelsen af Solvens II-direktivet. De foreslåede startdatoer for indberetning af oplysninger er baseret på den antagelse, at solvens II-direktivet træder i kraft den 1. januar 2016. Disse indberetningsdatoer revideres således ved udgangen af 2013 baseret på den seneste udvikling med hensyn til OMDII.
- 1.12. Det bør ikke antages, at der er givet tilsynsgodkendelse til bestemte elementer eller metoder i henhold til Solvens II-direktivet.
- 1.13. Med hensyn til indberetninger om interne modeller i forberedelsesfasen tager denne højde for, at selskabet skal forberede sig på det tilfælde, at selskabets interne model ikke bliver godkendt, og at selskaber skal forberede sig på at foretage regulære indberetninger, når Solvens II-direktivet træder i kraft.

Forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er involveret i en præansøgningsproces om interne modeller, bør indberette oplysninger om solvenskapitalkravet (SCR) beregnet både med standardformlen og med fuld/partiel intern model. Indberetningen med hensyn til standardformlen er

defineret i "Retningslinjer for præansøgning om interne modeller" mens indberetningen vedrørende fuld eller partiel intern model, med henblik på indberetning af oplysninger, er defineret i disse retningslinjer.

- 1.14. Hvad angår den beskrivende rapport i forberedelsesfasen er det kun et krav at indberette en delmængde af rapporteringskravene i henhold til Solvens II. Det blev betragtet som for omstændeligt at indberette hele rapporten, og indholdet i disse retningslinjer bør allerede nu give mulighed for en god forberedelse til indberetning af hele den beskrivende rapport, når solvens II-direktivet træder i kraft.
- 1.15. Også med hensyn til kvantitative oplysninger er den krævede mængde en delmængde af hele pakken. Som følge deraf vil nogle rapporteringselementer i forberedelsesfasen ikke skulle anvendes.
- 1.16. Hvad angår rapportering for afgrænsede midler mener EIOPA, at det er meget vigtigt at selskaber forbereder beregning af og indberetning af oplysninger pr. gruppe af afgrænsede midler (RFF) både på enkelt- og koncernniveau, da dette vil blive en vigtig del af Solvens II. Derfor blev kravet om indberetning af den største gruppe af afgrænsede midler og den resterende del bibeholdt både på enkelt- og koncernniveau. Med hensyn til beregning af SCR på enheds- eller koncernniveau, hvis selskabet har afgrænsede midler, vil EIOPA deltage i en dialog med interessenter for at sikre at en passende løsning bliver indarbejdet i de tekniske specifikationer.
- 1.17. Som led i forberedelsen til gennemførelsen af solvens II-direktivet kan de nationale kompetente myndigheder allerede nu ønske at anvende den taksonomi, som EIOPA har udviklet til indberetning af oplysninger. Til dette formål findes de relevante støttedokumenter her: <https://eiopa.europa.eu/publications/eu-wide-reporting-formats/index.html>. En ny version af disse dokumenter vil blive gjort tilgængelig senere.
- 1.18. I det tekniske bilag VI beskrives de datakontroller, som de indberettede oplysninger skal opfylde. Dette bilag bør ikke forstås som den endelige holdning til datakontroller, idet forberedelsesfasen kun indeholder en delmængde af Solvens II-rapporteringspakken.
- 1.19. Når metode 2 som defineret i artikel 233 i solvens II-direktivet anvendes, må forsikrings- og genforsikringsselskaber anvende solvenskapitalkrav og anerkendt kapitalgrundlag i tilknyttede tredjelandsselskaber beregnet i henhold til deres lokale regler, men udelukkende med henblik på disse retningslinjer, og uden at det påvirker Kommissionens fremtidige ækvivalenskontrol eller koncerntilsynsførendes fremtidige beslutninger.
- 1.20. I overensstemmelse med solvens II-direktivet ventes de nationale kompetente myndigheder at sikre, at disse retningslinjer anvendes på en måde, som står i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de iboende risici i

forsikrings- og genforsikringsselskabets virksomhed. Retningslinjerne afspejler allerede nu anvendelsen af proportionalitetsprincippet ved at indarbejde princippet og indføre tærskelværdier på visse områder.

- 1.21. Med henblik på den kvartalsvise rapportering af balancen i forberedelsesfasen, undtagen hensættelser, behøver kun proportionalitet og væsentlighed i forhold til de kvartalsvise data for tredje kvartal 2015 at blive vurderet. Ved vurderingen af væsentlighed må det erkendes, at de kvartalsvise mål kan bygge på skøn og skønsmetoder i et større omfang end de årlige finansielle data. Måleprocedurerne for den kvartalsvise rapportering skal designes således, at de sikrer, at de endelige oplysninger er pålidelige og er i overensstemmelse med Solvens II-standarder, og at alle væsentlige oplysninger, som er relevant for forståelsen af data, rapporteres.
- 1.22. Med hensyn til beregningen af hensættelserne gennem året, specielt ved den kvartalsvise rapportering i forberedelsesfasen, kan kun tredje kvartal 2015 bygge på simplificerede metoder i beregningen af risiko margin og bedste skøn (uddybes af EIOPA).
- 1.23. EIOPA har også overvejet den konkrete sag om captive forsikrings- og genforsikringsselskaber, specielt i forhold til den kvartalsvise indberetning af oplysninger. EIOPA mener, at forberedelsesfasen bør være i overensstemmelse med de endelige Solvens II-rammer men også tage højde for indfasning. Tages dette i betragtning har EIOPA besluttet at tillade de nationale kompetente myndigheder at undtage captive forsikrings- og genforsikringsselskaber fra indberetning i forhold til tredje kvartal 2015 i det tilfælde, hvor en captive er dækket af den anvendte markedsdel. Captive forsikrings- og genforsikringsselskaber skal indberette de årlige oplysninger og skal tages i betragtning i beregningen af markedsandelen.
- 1.24. EIOPA fremhæver, at denne løsning for den kvartalsvise rapportering ikke foregriber eventuelle fremtidige løsninger til anvendelse under Solvens II for captive forsikrings- og genforsikringsselskaber under Solvens II-ordningen.
- 1.25. Retningslinjerne gælder både individuelle forsikrings- og genforsikringsselskaber samt forsikrings- og genforsikringskoncerner. Derudover skal forsikrings- og genforsikringskoncerner tage hensyn til de særlige retningslinjer for koncerner.
- 1.26. Retningslinjerne i afsnit I, II, III og VIII viser derfor tydeligt, om de gælder for individuelle forsikrings- og genforsikringsselskaber eller forsikrings- og genforsikringskoncerner. Afsnit IV, V, VI, VII og IX gælder både individuelle forsikrings- og genforsikringsselskaber og forsikrings- og genforsikringskoncerner. Retningslinje 26 og 33 omhandler specifikt, hvordan sådanne retningslinjer finder anvendelse på forsikrings- og genforsikringskoncerner.

- 1.27. Der kræves ikke noget teoretisk minimumskapitalkrav for forsikringsselskaber, som defineret i artikel 73, stk. 5, i solvens II-direktivet, da dette ikke hører under disse retningslinjers anvendelsesområde.
- 1.28. Retningslinjerne er gældende fra den 1. januar 2014.

Afsnit I: Generelle bestemmelser for retningslinjer

Retningslinje 1 – Generelle bestemmelser for retningslinjer

- 1.29. De nationale kompetente myndigheder bør træffe passende foranstaltninger med henblik på at implementere disse retningslinjer for indberetning af oplysninger til de nationale kompetente myndigheder inden den 1. januar 2014.
- 1.30. De nationale kompetente myndigheder bør sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaber og -koncerner træffer passende foranstaltninger med henblik på at:
- a) opbygge systemer og strukturer, der giver oplysninger af høj kvalitet med henblik på tilsyn
 - b) indberette de kvalitative og kvantitative oplysninger til deres nationale kompetente myndigheder, som er beskrevet i disse retningslinjer, og som giver de nationale kompetente myndigheder mulighed for at gennemgå og evaluere kvaliteten af oplysningerne og udviklingen.

Retningslinje 2 – Statusrapport til EIOPA

- 1.31. De nationale kompetente myndigheder bør ved udgangen af februar efter hvert relevant år, første gang senest den 28. februar 2015 baseret på perioden 1. januar 2014 til 31. december 2014, sende en statusrapport til EIOPA om anvendelsen af disse retningslinjer.

Afsnit II: Omfanget af de indberettede oplysninger – Anvendte tærskelværdier

Retningslinje 3 – Tærskelværdier for indberetning af årlige kvantitative oplysninger

- 1.32. I overensstemmelse med artikel 35 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaber, der repræsenterer mindst 80 % af den nationale markedsandel, jf. kriterierne i retningslinje 5 til 7, indgiver de årlige kvantitative oplysninger, som er identificeret i retningslinje 13, til de nationale kompetente myndigheder.

Retningslinje 4 – Tærskelværdier for indberetning af kvartalsvise kvantitative oplysninger

- 1.33. I overensstemmelse med artikel 35 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaber, der repræsenterer mindst 50 % af den nationale markedsandel, jf. kriterierne i retningslinje 5 til 7, indberetter de kvartalsvise kvantitative oplysninger, som er identificeret i retningslinje 16, til de nationale kompetente myndigheder.

Retningslinje 5 – Markedsandel

- 1.34. De nationale kompetente myndigheder bør beregne den nationale markedsandel, jf. retningslinje 3 og 4, baseret på de tilsynsmæssige oplysninger, som forsikrings- og genforsikringsselskaber indberetter for regnskabsåret 2012.
- 1.35. Til opgørelse af den nationale markedsandel bør følgende selskaber udelukkes:
- a) Ikke-EØS-lande forsikrings- og genforsikringsselskaber med en andel i det nationale marked gennem en filial
 - b) andre EØS-lande forsikrings- og genforsikringsselskaber med en andel i det nationale marked gennem en filial eller fri udveksling af tjenesteydelser
- 1.36. Livs- og skadesforsikring bør behandles særskilt.

Retningslinje 6 – Beregning af markedsandelen for livsforsikring

- 1.37. For livsforsikring bør de nationale kompetente myndigheder:
- a) identificere de forsikrings- og genforsikringsselskaber, som tegner livsforsikring eller -genforsikring, der forventes at være underlagt solvens II-direktivet ved ikrafttrædelsesdatoen baseret på tilgængelig information på tidspunktet for underretning
 - b) beregne markedsandelen for hver enkelt ved at dele de livsforsikringsmæssige bruttohensættelser med de samlede livsforsikringsmæssige bruttohensættelser for alle forsikrings- og livsforsikringsselskaber, som er identificeret ovenfor
 - c) identificere de forsikrings- og genforsikringsselskaber, for hvilke den akkumulerede markedsandel beregnet ovenfor når op på mindst 80 % med henblik på retningslinje 3 og 50 % med henblik på retningslinje 4.

Retningslinje 7 – Beregning af markedsandelen for skadesforsikring

- 1.38. For skadesforsikring bør de nationale kompetente myndigheder:
- a) identificere de forsikrings- og genforsikringsselskaber, som tegner skadesforsikring eller genforsikring, der forventes at være underlagt solvens II-direktivet ved ikrafttrædelsesdatoen baseret på tilgængelig information på tidspunktet for underretning r
 - b) beregne markedsandelen for hver enkelt ved at dele de tegnede skadesforsikringsmæssige bruttopræmier, såvel direkte forsikring som accepteret genforsikring, med de samlede tegnede skadesforsikringsmæssige bruttopræmier, såvel direkte forsikring som accepteret genforsikring, i alle forsikrings- og livsforsikringsselskaber, som er identificeret ovenfor
 - c) identificere de forsikrings- og genforsikringsselskaber, for hvilke den akkumulerede markedsandel beregnet ovenfor når op på mindst 80 % med henblik på retningslinje 3 og 50 % med henblik på retningslinje 4.

Retningslinje 8 – Underretning fra de nationale kompetente myndigheder til forsikrings- og genforsikringsselskaber

- 1.39. De nationale kompetente myndigheder bør underrette de forsikrings- og genforsikringsselskaber, som falder ind under disse tærskelværdier, senest 11 måneder inden de indledende indberetningsdatoer, jf. retningslinje 35.

Retningslinje 9 – Tærskelværdier for indberetning af koncerners årlige kvantitative oplysninger

- 1.40. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at som minimum de deltagende forsikrings- og genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber, der er moderselskab i en forsikrings- eller genforsikringskoncern med samlede aktiver på over EUR 12 mia. eller tilsvarende i den nationale valuta i koncernbalancen for regnskabsåret 2012, indberetter de årlige kvantitative oplysninger, som er identificeret i retningslinje 17, til den koncerntilsynsførende.
- 1.41. Det tilsvarende beløb i national valuta bør beregnes ved hjælp af valutakursen ultimo rapporteringsperioden, jf. tilsynsformålet ovenfor.
- 1.42. Såfremt der i en medlemsstat ikke er nogen forsikrings- eller genforsikringskoncerner med hovedsæde inden for medlemsstatens område, der falder ind under punkt 1.41, bør de nationale kompetente myndigheder beslutte, om forsikrings- eller genforsikringskoncerner med hovedsæde inden for medlemsstatens område bør indberette de årlige kvantitative oplysninger, som er identificeret i retningslinje 17, til den koncerntilsynsførende under hensyntagen til som minimum arten, omfanget og kompleksiteten af de iboende risici for selskabet eller koncernen og dens betydning for det lokale marked.
- 1.43. Såfremt metode 2 som defineret i artikel 233 i solvens II-direktivet, anvendes, bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at de samlede aktiver beregnes og formidles til den koncerntilsynsførende baseret på den forholdsmæssige sum af alle samlede aktiver i forsikrings- eller genforsikringsselskaber og forsikringsholdingselskaber, som tilhører koncernen, i forbindelse med koncernens solvensberegning.

Retningslinje 10 – Tærskelværdier for koncerners kvartalsvise kvantitative rapportering

- 1.44. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at som minimum de deltagende forsikrings- og genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber, der er moderselskab i en forsikrings- eller genforsikringskoncern med samlede aktiver på over EUR 12 mia. eller tilsvarende i den nationale valuta i koncernbalancen for regnskabsåret frem til udgangen af 2012, indberetter de kvartalsvise kvantitative oplysninger, som er identificeret i retningslinje 20, til den koncerntilsynsførende.
- 1.45. Det tilsvarende beløb i national valuta bør beregnes ved hjælp af valutakursen ultimo rapporteringsperioden, jf. tilsynsformålet ovenfor.

- 1.46. Såfremt der i en medlemsstat ikke er nogen forsikrings- eller genforsikringskoncerner med hovedsæde inden for medlemsstatens område, der falder ind under punkt 1.45, bør den nationale kompetente myndighed beslutte, om forsikrings- eller genforsikringskoncerner med hovedsæde inden for medlemsstatens område bør indberette de kvartalsvise kvantitative oplysninger, som er identificeret i retningslinje 20, til den koncerntilsynsførende under hensyntagen til som minimum arten, omfanget og kompleksiteten af de iboende risici for selskabet eller koncernen og dens betydning for det lokale marked.
- 1.47. Såfremt metode 2 som defineret i artikel 233 i solvens II-direktivet, anvendes, bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at de samlede aktiver beregnes og formidles til den nationale kompetente myndighed af koncernen, baseret på den forholdsmæssige sum af alle samlede aktiver i alle forsikrings- eller genforsikringsselskaber og forsikringsholdingselskaber, som tilhører koncernen, i forbindelse med koncernens solvensberegning.

Retningslinje 11 – Underretning fra de nationale kompetente myndigheder til deltagende forsikrings- og genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber, som er moderselskab for en forsikrings- eller genforsikringskoncern

- 1.48. De nationale kompetente myndigheder bør underrette det deltagende forsikrings- og genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskab, som er moderselskab for en forsikrings- eller genforsikringskoncern, som falder ind under disse tærskelværdier, senest 11 måneder inden de indledende referencedatoer for indberetning, jf. retningslinje 35, om at de skal indberette de kvartalsvise kvantitative oplysninger identificeret i retningslinje 20, og at de skal indberette de årlige kvantitative oplysninger som er identificeret i retningslinje 17, til den koncerntilsynsførende.

Retningslinje 12 – Tærskelværdier for beskrivende rapportering

- 1.49. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaber og det deltagende forsikrings- og genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskab, som hører ind under anvendelsesområdet for retningslinje 3 og 9, indberetter de beskrivende oplysninger, som er identificeret i afsnit IV til VI i disse retningslinjer, til de tilsvarende nationale kompetente myndigheder.

Afsnit III: Kvantitative oplysninger

Retningslinje 13 – Kvantitative årlige oplysninger

- 1.50. I overensstemmelse med artikel 35 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at enkelte forsikrings- og genforsikringsselskaber, der falder ind under anvendelsesområdet for retningslinje 3, årligt indberetter følgende oplysninger (som er defineret i det tekniske bilag I og beskrevet i

detaljer i det tekniske bilag II) til de nationale kompetente myndigheder under nedenstående referencer:

- a) S.01.01.b – Indberetningens indhold:
 - b) S.01.02.b – Grundlæggende oplysninger
 - c) S.02.01.b – Balance
 - d) S.02.02.b – Aktiver og passiver efter valuta
 - e) S.06.02.b – Liste over aktiver
 - f) S.08.01.b – Åbne derivatpositioner
 - g) S.12.01.b – Forsikringsmæssige hensættelser for livs- og sygeforsikring beregnet på et teknisk grundlag magen til livsforsikring
 - h) S.17.01.b – Skadesforsikringsmæssige hensættelser
 - i) S.23.01.b – Kapitalgrundlag
 - j) S.25.01.b – Solvenskapitalkrav – Standardformel eller partielle interne modeller
 - k) S.25.02.b – Solvenskapitalkrav – Partielle interne modeller
 - l) S.25.03.b – Solvenskapitalkrav – Fulde interne modeller
 - m) S.26.01.b – Solvenskapitalkrav – Markedsrisiko
 - n) S.26.02.b – Solvenskapitalkrav – Modpartsrisiko
 - o) S.26.03.b – Solvenskapitalkrav – Forsikringsrisiko inden for livsforsikring
 - p) S.26.04.b – Solvenskapitalkrav – Forsikringsrisiko inden for sygeforsikring
 - q) S.26.05.b – Solvenskapitalkrav – Forsikringsrisiko inden for skadesforsikring
 - r) S.26.06.b – Solvenskapitalkrav – Operationel risiko
 - s) S.27.01.b – Solvenskapitalkrav – Forsikringsrisiko inden for skadesforsikring – katastrofer
 - t) S.28.01.b – Minimumkapitalkrav – Undtagen forsikringsselskaber, som defineret i artikel 73, stk. 5 i solvens II-direktivet
 - u) S.28.02.b – Minimumkapitalkrav – Forsikringsselskaber, som defineret i artikel 73, stk. 5 i solvens II-direktivet.
- 1.51. Oplysningen i litra d) bør indberettes for det antal valutaer, der er nødvendige for at rapportere minimum 90 % af de totale aktiver og passiver, hvor den valuta, der skal rapporteres, er for det underliggende aktiv eller den underliggende forpligtelse.
- 1.52. Oplysningerne i litra g) og h) pr. land bør indberettes for hjemlandet og det antal lande, der er nødvendige for at rapportere op til 90 % af det bedste skøn for direkte forretning for et særskilt forretningsområde, hvor resten rapporteres som "EØS-lande uden for bagatelgrænsen" eller "Ikke-EØS-lande uden for bagatelgrænsen".

Retningslinje 14 – Kvantitative årlige oplysninger – Interne modeller

- 1.53. De nationale kompetente myndigheder bør sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaber, der deltager i præansøgningsprocessen med den relevante nationale kompetente myndighed om en intern model, som skal anvendes til beregning af solvenskapitalkravet, årligt indberetter de relevante

oplysninger, som er identificeret i retningslinje 13, inden for de tidsgrænser, der er defineret i retningslinje 35 til den nationale kompetente myndighed

- 1.54. I forbindelse med oplysninger om beregningerne i den interne model af solvenskapitalkrav bør den relevante information identificeret i m) til s) i retningslinje 13 i henhold til den specifikke kategorisering af risici i den specifikke interne model og enhver anden oplysning krævet af den nationale kompetente myndighed om den interne model under præansøgningsprocessen indberettes i henhold til de specifikke skemaer aftalt med den respektive nationale kompetente myndighed.

Retningslinje 15 – Kvantitative årlige oplysninger – Afgrænsede midler

- 1.55. Med hensyn til oplysningen om solvenskapitalkravet på enkeltvirksomhedsniveau i litra j) i retningslinje 13 bør indberetning ske separat for den gruppe af afgrænsede midler med det mest væsentlige teoretiske solvenskapitalkrav og for den resterende del af selskabets forretning ved at benytte S.25.01.I.
- 1.56. Oplysningerne i litra m) til s) i retningslinje 13 bør indberettes separat for den gruppe af afgrænsede midler med det mest væsentlige teoretiske solvenskapitalkrav og for den resterende del af selskabets forretning ved at benytte S.26.01.I - S.26.06.I og S.27.01.I.
- 1.57. Hvis et selskab benytter en intern model til beregning af solvenskapitalkravet, bør der tages hensyn til det teoretiske SCR for den væsentligste gruppe af afgrænsede midler og den resterende del, når de relevante oplysninger i k) og l) i retningslinje 13 indberettes i henhold til de specifikke skemaer aftalt med den nationale kompetente myndighed.

Retningslinje 16 – Kvantitative kvartalsvise oplysninger

- 1.58. I overensstemmelse med artikel 35 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at enkelte forsikrings- og genforsikringselskaber, der hører under anvendelsesområdet for retningslinje 4, kvartalsvist indberetter følgende oplysninger (som er defineret i det tekniske bilag I og beskrevet i detaljer i det tekniske bilag II) til de nationale kompetente myndigheder under nedenstående referencer:

- a. S.01.01.a – Indberetningens indhold:
- b. S.01.02.a – Grundlæggende oplysninger
- c. S.02.01.a - Balance
- d. S.06.02.a – Liste over aktiver
- e. S.08.01.a – Åbne derivatpositioner
- f. S.12.01.a - Forsikringsmæssige hensættelser for livs- og sygeforsikring beregnet på et teknisk grundlag magen til livsforsikring
- g. S.17.01.a – Skadesforsikringsmæssige hensættelser
- h. S.23.01.a – Kapitalgrundlag

- i. S.28.01.a – Minimumkapitalkrav – Undtagen forsikringsselskaber, som defineret i artikel 73, stk. 5, i solvens II-direktivet
 - j. S.28.02.a – Minimumkapitalkrav – Forsikringsselskaber, som defineret i artikel 73, stk. 5, i solvens II-direktivet.
- 1.59. Uanset retningslinje 4 kan den nationale kompetente myndighed undtage captive forsikrings- og genforsikringsselskaber fra indberetning af oplysningerne nævnt i foregående afsnit.

Retningslinje 17 – Kvantitative årlige koncernoplysninger

1.60. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at deltagende forsikrings- og genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber, der er moderselskab i en forsikrings- eller genforsikringskoncern, der hører under anvendelsesområdet for retningslinje 9, årligt indberetter følgende oplysninger (som er defineret i det tekniske bilag I og beskrevet i detaljer i det tekniske bilag II) til de nationale kompetente myndigheder under nedenstående referencer:

- a) S.01.01.g Indberetningens indhold:
- b) S.01.02.g – Grundlæggende oplysninger
- c) S.02.01.g – Balance, når metode 1 som defineret i artikel 230 i solvens II-direktivet anvendes, enten selv eller i kombination med metode 2 som defineret i artikel 233 i solvens II-direktivet
- d) S.06.02.g – Liste over aktiver
- e) S.08.01.g – Åbne derivatpositioner
- f) S.23.01.g – Kapitalgrundlag
- g) S.25.01.g – Solvenskapitalkrav – Standardformel eller partielle interne modeller, når metode 1 som defineret i artikel 230 i solvens II-direktivet anvendes, enten selv eller i kombination med metode 2 som defineret i artikel 233 i solvens II-direktivet
- h) S.25.02.g - Solvenskapitalkrav – Partielle interne modeller, når metode 1 som defineret i artikel 230 i solvens II-direktivet anvendes, enten selv eller i kombination med metode 2 som defineret i artikel 233 i solvens II-direktivet
- i) S.25.03.g – Solvenskapitalkrav – Fulde interne modeller, når metode 1 som defineret i artikel 230 i solvens II-direktivet anvendes, enten selv eller i kombination med metode 2 som defineret i artikel 233 i solvens II-direktivet
- j) S.26.01.g – Solvenskapitalkrav – Markedsrisiko, når metode 1 som defineret i artikel 230 i solvens II-direktivet anvendes, enten selv eller i kombination med metode 2 som defineret i artikel 233 i solvens II-direktivet
- k) S.26.02.g – Solvenskapitalkrav – Modpartsrisiko, når metode 1 som defineret i artikel 230 i solvens II-direktivet anvendes, enten selv eller i kombination med metode 2 som defineret i artikel 233 i solvens II-direktivet
- l) S.26.03.g – Solvenskapitalkrav – Forsikringsrisiko inden for livsforsikring, når metode 1 som defineret i artikel 230 i solvens II-direktivet anvendes, enten selv eller i kombination med metode 2 som defineret i artikel 233 i solvens II-direktivet

- m) S.26.04.g – Solvenskapitalkrav – Forsikringsrisiko inden for sygeforsikring, når metode 1 som defineret i artikel 230 i solvens II-direktivet anvendes, enten selv eller i kombination med metode 2 som defineret i artikel 233 i solvens II-direktivet
- n) S.26.05.g – Solvenskapitalkrav – Forsikringsrisiko inden for skadesforsikring, når metode 1 som defineret i artikel 230 i solvens II-direktivet anvendes, enten selv eller i kombination med metode 2 som defineret i artikel 233 i solvens II-direktivet
- o) S.26.06.g – Solvenskapitalkravet – Operationel risiko, når metode 1 som defineret i artikel 230 i solvens II-direktivet anvendes, enten selv eller i kombination med metode 2 som defineret i artikel 233 i solvens II-direktivet
- p) S.27.01.g – Solvenskapitalkrav – Forsikringsrisiko inden for skadesforsikring – katastrofer, når metode 1 som defineret i artikel 230 i solvens II-direktivet anvendes, enten selv eller i kombination med metode 2 som defineret i artikel 233 i solvens II-direktivet
- q) S.32.01.g – Koncernselskaber
- r) S.33.01.g – Krav til forsikrings- og genforsikringsselskaber
- s) S.34.01.g – Andre regulerede og ikke-regulerede finansielle selskaber, herunder krav til forsikringsholdingselskaber
- t) S.35.01.g – Bidrag til koncernens forsikringsmæssige hensættelser.

- 1.61. I overensstemmelse med artikel 220, stk. 2, i solvens II-direktivet, uanset afsnit 1.63, beslutter de nationale kompetente myndigheder, der fungerer som koncerntilsynsførende, efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og koncernen selv, om et forsikrings- eller genforsikringsselskab kan anvende metode 2 som defineret i artikel 233 i solvens II-direktivet eller en kombination af metode 1 som defineret i artikel 230 i solvens II-direktivet og metode 2 som defineret i artikel 233 i solvens II-direktivet, når det ikke er hensigtsmæssigt udelukkende at anvende metode 1 for EØS-lande aktiviteter.
- 1.62. Med hensyn til selskaber fra tredje lande bør den koncerntilsynsførende og forsikrings- og genforsikringskoncerner deltage i en dialog om, hvilken metode koncernen skal benytte til beregning af solvenskapitalkravet. Forsikrings- og genforsikringskoncernen skal forklare, hvorfor det ikke findes hensigtsmæssigt udelukkende at anvende metode 1 for den koncerntilsynsførende.
- 1.63. Under forberedelsesfasen bør koncernen beslutte, efter dialogen med den koncerntilsynsførende, hvilken metode, der skal anvendes. I det tilfælde, hvor koncernen i forberedelsesfasen agter at anvende metode 2 eller en kombination af metode 1 som defineret i artikel 230 i solvens II-direktivet og metode 2 som defineret i artikel 233 i solvens II-direktivet, og dette ikke er i overensstemmelse med udfaldet af dialogen, skal forsikrings- og genforsikringskoncernerne formidle rationalet for afvigelse fra udfaldet af dialogen, før solvenskapitalkravsregningen påbegyndes i forberedelsesfasen.

- 1.64. Anvendelsen af metode 2 eller en kombination af metode 1 som defineret i artikel 230 i solvens II-direktivet og metode 2 som defineret i artikel 233 i solvens II-direktivet bør kunne anvendes uden at det berører en fremtidig beslutning truffet af koncerntilsynsførende, når solvens II-direktivet er gældende.

Retningslinje 18 – Kvantitative årlige koncernoplysninger – Interne modeller

- 1.65. De nationale kompetente myndigheder bør sikre, at koncerner, der deltager i præansøgningsprocessen med den relevante nationale myndighed om en intern model, som skal anvendes til beregning af solvenskapitalkravet, årligt indberetter de relevante oplysninger, som er identificeret i retningslinje 17, inden for de tidsgrænser, der er defineret i retningslinje 35 til den nationale kompetente myndighed
- 1.66. I det tilfælde, at koncerninterne modeller i præansøgning både anvendes til beregning af koncernens solvenskapitalkrav og solvenskapitalkrav for nogle tilknyttede selskaber, bør oplysninger om den interne models beregning af solvenskapitalkravet for den relevante information identificeret i litra j) til p) i retningslinje 17 i henhold til den specifikke kategorisering af risici i den interne model og enhver yderligere information anmodet om af den nationale kompetente myndighed om den interne model i præansøgningen indberettes i henhold til de skemaer der er aftalt med den respektive nationale kompetente myndighed.

Retningslinje 19 – Kvantitative årlige koncernoplysninger – Afgrænsede midler

- 1.67. Hvis metode 1 som defineret i artikel 230 i solvens II-direktivet anvendes enten selv eller i kombination med metode 2 som defineret i artikel 233 i solvens II-direktivet bør oplysningerne i litra g) i retningslinje 17 indberettes separat for den gruppe af afgrænsede midler med det væsentligste teoretiske solvenskapitalkrav og for den resterende del af koncernen ved anvendelse af S.25.01.n i tillæg til oplysninger om beregning af solvenskapitalkravet på koncernniveau
- 1.68. Hvis metode 1 som defineret i artikel 230 i solvens II-direktivet anvendes enten selv eller i kombination med metode 2 som defineret i artikel 233 i solvens II-direktivet bør oplysninger i litra i) til p) i retningslinje 17, indberettes separat for den gruppe af afgrænsede midler med det væsentligste teoretiske solvenskapitalkrav og for den resterende del af koncernen ved anvendelse af S.26.01.n til S.26.06.n og S.27.01.n
- 1.69. Når metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet anvendes bør oplysningerne i litra r) i retningslinje 17 i cellerne B1 til B7 som defineret i bilag II indberettes separat for forsikrings- og genforsikringsselskaber på enhedsniveau om den gruppe af afgrænsede midler med det væsentligste teoretiske solvenskapitalkrav og om den resterende del af koncernen ved anvendelse af S.25.01.n
- 1.70. Hvis et selskab benytter en intern model til beregning af solvenskapitalkravet, bør der tages hensyn til det teoretiske SCR for den væsentligste gruppe af afgrænsede midler og den resterende del, når de relevante oplysninger i h) og i) i

retningslinje 17 indberettes i henhold til de specifikke skemaer aftalt med den nationale kompetente myndighed.

Retningslinje 20 – Kvantitative kvartalsvise koncernoplysninger

1.71. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at deltagende forsikrings- og genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber, der er moderselskab i en forsikrings- eller genforsikringskoncern, der hører under anvendelsesområdet for retningslinje 10, kvartalsvist indberetter følgende oplysninger, som er defineret i det tekniske bilag I og beskrevet i detaljer i det tekniske bilag II, til de nationale kompetente myndigheder under nedenstående referencer:

- a) S.01.01.f - Indberetningens indhold:
- b) S.01.02.f – Grundlæggende oplysninger
- c) S.02.01.f – Balance, når metode 1 som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet anvendes, enten selv eller i kombination med metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet
- d) S.06.02.f – Liste over aktiver
- e) S.08.01.f – Åbne derivatpositioner
- f) S.23.01.f – Kapitalgrundlag.

Afsnit IV: Beskrivende oplysninger om ledelsessystem

Retningslinje 21 – Oplysninger om generelle ledelseskra

1.72. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at den beskrivende rapport, jf. retningslinje 12, omfatter følgende oplysninger vedrørende generelle ledelseskra til forsikrings- og genforsikringsselskaber:

- a) oplysninger, der giver den nationale kompetente myndighed mulighed for at få en god forståelse af selskabets ledelsessystem og vurdere, om det er hensigtsmæssigt i forhold til selskabets forretningsstrategi og drift
- b) oplysninger vedrørende selskabets ansvarsfordeling, rapporteringskanaler og fordeling af funktioner
- c) strukturen i selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan med en beskrivelse af deres vigtigste rolle og ansvar og en kort beskrivelse af ansvarsfordelingen i disse organer, navnlig om der findes relevante udvalg, samt en beskrivelse af de vigtigste roller og ansvar for nøglefunktioner, som disse organer har.

Retningslinje 22 – Oplysninger om egnetheds- og hæderlighedskravene

1.73. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at den beskrivende rapport, jf. retningslinje 12, omfatter følgende oplysninger vedrørende forsikrings- og genforsikringsselskabers overholdelse af egnetheds- og hæderlighedskravene:

- a) en liste over de personer i selskabet eller uden for selskabet, såfremt selskabet har outsourcet nøglefunktioner, som er ansvarlige for nøglefunktioner
- b) oplysninger om politikker og processer, som selskabet har etableret for at sikre, at disse personer opfylder kravene til egnethed og hæderlighed.

Retningslinje 23 – Oplysninger om risikostyringssystemet

1.74. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at den beskrivende rapport, jf. retningslinje 12, omfatter følgende oplysninger vedrørende forsikrings- og genforsikringsselskabers risikostyringssystem:

- a) en beskrivelse af selskabets risikostyringssystem, herunder strategier, processer og rapporteringsprocedurer, og hvordan det til stadighed kan identificere, måle, overvåge, styre og, på såvel et individuelt som et aggregeret plan, indberette de risici, som de er eller kan blive udsat for
- b) en beskrivelse af, hvordan risikostyringssystemet, herunder risikostyringsfunktionen, gennemføres og integreres i selskabets organisationsstruktur og beslutningstagningsproces
- c) oplysninger om selskabets risikostyringsstrategier, mål, processer og rapporteringsprocedurer for de enkelte risikokategorier med en forklaring af, hvordan disse dokumenteres, overvåges og håndhæves
- d) oplysninger om, hvordan selskabet opfylder sin forpligtelse i forhold til "prudent person"-princippet, som anført i retningslinjerne 22 til 30 vedrørende ledelsessystem
- e) oplysninger om, hvordan selskabet kontrollerer, om kreditvurderinger fra eksterne kreditvurderingsinstitutter er hensigtsmæssige, herunder hvordan og i hvilket omfang kreditvurderinger fra eksterne kreditvurderingsinstitutter anvendes.

Retningslinje 24 – Oplysninger om internt kontrolsystem

1.75. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at den beskrivende rapport, jf. retningslinje 12, omfatter følgende oplysninger vedrørende forsikrings- og genforsikringsselskabers interne kontrolsystem:

- a) en beskrivelse af selskabets interne kontrolsystem
- b) oplysninger om det interne kontrolsystems nøgleprocedurer, og
- c) en beskrivelse af, hvordan compliance-funktionen gennemføres.

Retningslinje 25 – Yderligere oplysninger

1.76. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at den beskrivende rapport, jf. retningslinje 12, omfatter øvrige væsentlige oplysninger vedrørende forsikrings- og genforsikringsselskabers ledelsessystem.

Retningslinje 26 – Oplysninger om ledelsessystem – Koncerner

- 1.77. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at retningslinje 20 til 24 finder anvendelse på koncerner.
- 1.78. De nationale kompetente myndigheder bør sikre, at koncerner indberetter følgende yderligere oplysninger:
- a) en beskrivelse af, hvordan risikostyringssystemet og det interne kontrolsystem samt rapporteringsprocedurer gennemføres ensartet i alle selskaber, som er omfattet af koncerntilsynet, jf. retningslinjerne for ledelsessystem
 - b) hvor det er relevant en erklæring om, at det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskabet har gjort brug af muligheden for at udfærdige en fremadrettet vurdering af egne risici som anført i retningslinje 20 og 23 i retningslinjerne for fremadrettet vurdering af selskabets egne risici (baseret på ORSA-principperne) i et enkelt dokument
 - c) oplysninger om væsentlige koncerninterne outsourcingordninger
 - d) kvalitative og kvantitative oplysninger om væsentlige specifikke risici på koncernniveau.

Retningslinje 27 – Oplysninger om ledelsesstruktur

- 1.79. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at den beskrivende rapport, jf. retningslinje 12, omfatter et organisationsdiagram med placeringen af personer, der besidder nøglefunktioner, i forbindelse med oplysningerne om ledelsesstruktur.

Afsnit V: Beskrivende oplysninger om kapitalstyring

Retningslinje 28 – Oplysninger om kapitalgrundlag

- 1.80. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at den beskrivende rapport, jf. retningslinje 12, omfatter følgende oplysninger vedrørende forsikrings- og genforsikringsselskabers og koncerners kapitalgrundlag:
- a) en kvantitativ og kvalitativ forklaring af eventuelle væsentlige forskelle mellem egenkapitalen, som den fremgår af selskabets regnskaber, og overskydende aktiver i forhold til passiver beregnet med henblik på opgørelse af solvenskravet
 - b) oplysninger om strukturen, mængden og kvaliteten af basiskapitalgrundlag og supplerende kapitalgrundlag.
- 1.81. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at den beskrivende rapport, jf. retningslinje 12, omfatter følgende oplysninger vedrørende koncernens kapitalgrundlag:
- a) Hvordan koncernens kapitalgrundlag er beregnet med fradrag af eventuelle koncerninterne transaktioner, herunder koncerninterne transaktioner med selskaber i andre finansielle sektorer.

- b) Arten af restriktionerne for kapitalgrundlagets omsættelighed og ombyttelighed i eventuelle tilknyttede selskaber.

Afsnit VI: Beskrivende oplysninger om værdiansættelse med henblik på opgørelse af solvenskravet

Retningslinje 29 – Oplysninger om værdiansættelse af aktiver

- 1.82. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at den beskrivende rapport, jf. retningslinje 12, omfatter følgende oplysninger vedrørende forsikrings- og genforsikringsselskabers værdiansættelse af deres aktiver med henblik på opgørelse af solvenskravet:
- a) særskilt for hver væsentlig aktivklasse værdien af aktiverne samt en beskrivelse af de grundlag, metoder og hovedantagelser, der anvendes til værdiansættelse med henblik på opgørelse af solvenskravet
 - b) særskilt for hver væsentlig aktivklasse en kvantitativ og kvalitativ forklaring af eventuelle væsentlige forskelle mellem de grundlag, metoder og hovedantagelser, som selskabet anvender til værdiansættelse med henblik på opgørelse af solvenskravet, og de, der anvendes til værdiansættelse i regnskaber.

Retningslinje 30 – Oplysninger om værdiansættelse af forsikringsmæssige hensættelser

- 1.83. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at den beskrivende rapport, jf. retningslinje 12, omfatter følgende oplysninger vedrørende forsikrings- og genforsikringsselskabers værdiansættelse af deres forsikringsmæssige hensættelser med henblik på opgørelse af solvenskravet:
- a) særskilt for hvert væsentligt forretningsområde værdien af forsikringsmæssige hensættelser, herunder beløbet for bedste skøn og risikotillægget, samt en beskrivelse af de grundlag, metoder og hovedantagelser, der anvendes til at værdiansætte dem med henblik på opgørelse af solvenskravet
 - b) en beskrivelse af usikkerheden i forbindelse med de forsikringsmæssige hensættelser
 - c) særskilt for hvert væsentligt forretningsområde en kvantitativ og kvalitativ forklaring af eventuelle væsentlige forskelle mellem de grundlag, metoder og hovedantagelser, som selskabet anvender til værdiansættelse med henblik på opgørelse af solvenskravet, og de, der anvendes til værdiansættelse i regnskaber
 - d) en beskrivelse af beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles.
- 1.84. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at den beskrivende rapport, jf. retningslinje 12, indeholder oplysninger om de relevante aktuarmæssige metoder og antagelser,

som anvendes i beregningen af de forsikringsmæssige hensættelser, herunder oplysninger om eventuelle forenklinger i beregningen af de forsikringsmæssige hensættelser, herunder beregningen af risikotillægget og fordelingen på de enkelte forretningsområder, samt en begrundelse for, at den valgte metode står i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af risiciene.

Retningslinje 31 – Oplysninger om værdiansættelse af andre forpligtelser

- 1.85. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at den beskrivende rapport, jf. retningslinje 12, omfatter følgende oplysninger vedrørende forsikrings- og genforsikringsselskabers værdiansættelse af andre forpligtelser med henblik på opgørelse af solvenskravet:
- a) særskilt for hver væsentlig klasse af andre forpligtelser værdien af de andre forpligtelser samt en beskrivelse af de grundlag, metoder og hovedantagelser, der anvendes til at værdiansætte dem med henblik på opgørelse af solvenskravet
 - b) særskilt for hver væsentlig klasse af andre forpligtelser en kvantitativ og kvalitativ forklaring af eventuelle væsentlige forskelle mellem de grundlag, metoder og hovedantagelser, som selskabet anvender til værdiansættelse med henblik på opgørelse af solvenskravet, og de, der anvendes til værdiansættelse i regnskaber.

Retningslinje 32 – Andre væsentlige oplysninger

- 1.86. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at den beskrivende rapport, jf. retningslinje 12, omfatter et særskilt afsnit om andre væsentlige oplysninger vedrørende forsikrings- og genforsikringsselskabers værdiansættelse af aktiver og passiver med henblik på opgørelse af solvenskravet.
- 1.87. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør oplysningerne om værdiansættelse af aktiver og passiver med henblik på opgørelse af solvenskravet omfatte en beskrivelse af:
- a) de relevante antagelser vedrørende fremtidige ledelseshandlinger
 - b) de relevante antagelser vedrørende forsikringstageres adfærd.
- 1.88. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at den beskrivende rapport, jf. retningslinje 12, indeholder følgende oplysninger, når forsikrings- og genforsikringsselskaber anvender mark to model-teknikker:
- a) identificering af de aktiver og passiver, som denne tilgang til værdiansættelse gælder for
 - b) begrundelse for brugen af denne tilgang til værdiansættelse af aktiver og passiver, jf. litra a)
 - c) dokumentation for de underliggende antagelser for denne tilgang til værdiansættelse

- d) vurdering af usikkerheden i forbindelse med værdiansættelse af aktiver og passiver, jf. litra a).

Retningslinje 33 – Oplysninger om værdiansættelse med henblik på opgørelse af solvenskravet – Koncerner

- 1.89. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at retningslinje 29 til 32 finder anvendelse på koncerner og derudover omfatter oplysninger om koncernens værdiansættelse med henblik på opgørelse af solvenskravet, hvor de grundlag, metoder og hovedantagelser, der anvendes på koncernniveau til værdiansættelse af koncernens aktiver, forsikringsmæssige hensættelser og andre forpligtelser med henblik på opgørelse af solvenskravet, adskiller sig væsentligt fra dem, der anvendes af koncernens datterselskaber til værdiansættelse af dens aktiver, forsikringsmæssige hensættelser og andre forpligtelser med henblik på opgørelse af solvenskravet, samt en kvantitativ og kvalitativ forklaring af eventuelle væsentlige forskelle.

Afsnit VII: Rapporteringsprocedure og selskabernes rapporteringspolitik

Retningslinje 34 – Selskabernes rapporteringspolitik

- 1.90. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaber udarbejder en rapporteringspolitik, der opfylder retningslinje 9 i retningslinjerne for ledelsessystem og desuden:
- a) beskriver, hvilken forretningsenhed der er ansvarlig for at udarbejde eventuelle rapporter til den tilsynsførende, samt hvilke forretningsenheder der er ansvarlige for at føre kontrol med eventuelle rapporter til den tilsynsførende
 - b) beskriver processer og tidsplan for opfyldelsen af de forskellige rapporteringskrav samt kontrol og godkendelse
 - c) forklarer de processer og kontrolmekanismer, der skal garantere pålideligheden, fuldstændigheden og konsekvensen af oplysningerne, så de er lettere at analysere og sammenligne i alle årene.

Afsnit VIII: Datoer for første anvendelse og tidsfrister

Retningslinje 35 – Referencedatoer for første indberetning og tidsfrister for indberetning af oplysninger til de nationale kompetente myndigheder

- 1.91. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaber indberetter de årlige kvantitative oplysninger, som er omhandlet i afsnit III, retningslinje 13, 14 og 15, for det regnskabsår, der afsluttes den 31. december 2014, senest 22 uger efter regnskabsårets afslutning.
- 1.92. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaber

indberetter de kvartalsvise kvantitative oplysninger, som er omhandlet i afsnit III, retningslinje 16, i de skemaer, der vedrører det kvartal, der udløber den 30. september 2015, senest 8 uger efter afslutningen af kvartalet.

- 1.93. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at den beskrivende rapport, jf. afsnit IV til VI, indberettes for det regnskabsår, der afsluttes den 31. december 2014, senest 22 uger efter regnskabsårets afslutning.
- 1.94. For koncerner er der for indberetning af information, jf. afsnit III retningslinje 17, 18, 19 og 20 og den beskrivende rapport, jf. afsnittene IV til VI, lagt 6 uger til de årlige og kvartalsvise indberetningsfrister, der fremgår af de ovenstående paragraffer.
- 1.95. Hvor selskaber eller koncerner ved national lov er tilladt at indberette deres finansielle information baseret på et regnskabsår, der adskiller sig fra kalenderåret må referencedatoerne ændres i henhold hertil. Referencedatoerne skal godkendes af tilsynsmyndigheden.

Afsnit IX: Rapporteringsmetoder, valuta, enheder og datakontrol mv.

Retningslinje 36 – Forretningsområder og Complementary Identification Code

- 1.96. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaber anvender de forretningsområder, som er defineret i det tekniske bilag III, såfremt der i henhold til disse retningslinjer skal indberettes oplysninger efter forretningsområde.
- 1.97. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaber med hensyn til oplysninger om aktiver og derivater i henhold til disse retningslinjer anvender de kategorier og den tabel for Complementary Identification Code, som er defineret i det tekniske bilag IV og V.

Retningslinje 37 – Metoder til rapportering

- 1.98. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at de kvantitative oplysninger, som er omhandlet i afsnit III, indberettes elektronisk og den beskrivende rapport omhandlet i afsnit IV til VI indberettes i et elektronisk læsbart format til den nationale kompetente myndighed.

Retningslinje 38 – Valuta og enheder

- 1.99. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at alle monetære oplysninger indberettes i selskabets og koncernens rapporteringsvaluta, hvilket kræver, at andre valutaer

skal konverteres til rapporteringsvalutaen ved hjælp af den gældende vekselkurs ved afslutningen af rapporteringsperioden.

- 1.100. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at alle kvantitative oplysninger indberettes i enheder.

Retningslinje 39 – Datakontrol

- 1.101. I overensstemmelse med artikel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at de modtagne oplysninger stemmer overens med datakravene i det tekniske bilag VI.

Overholdelse og indberetningsregler

- 1.102. Dette dokument indeholder retningslinjer udstedt i henhold til artikel 16 i EIOPA-forordningen. I overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, i EIOPA-forordningen bestræber de kompetente myndigheder sig bedst muligt på at efterleve retningslinjer og henstillinger.
- 1.103. Kompetente myndigheder, der efterlever eller har til hensigt at efterleve disse retningslinjer, indarbejder dem i deres lov- eller tilsynsrammer på passende vis.
- 1.104. De kompetente myndigheder bekræfter over for EIOPA, om de efterlever eller har til hensigt at efterleve disse retningslinjer og angiver årsager til eventuel manglende efterlevelse senest to måneder efter offentliggørelsen.
- 1.105. Hvis EIOPA ikke har modtaget et svar inden denne dato, anser EIOPA de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne.

Endelige bestemmelser for revision

- 1.106. Disse retningslinjer er underlagt revision fra EIOPA.
- 1.107. Særligt kan datoerne omtalt i retningslinje 35 blive revideret baseret på udviklingen i Omnibus II forhandlingerne

Teknisk bilag I: Indhold af kvantitative oplysninger

Dette bilag indeholder en forklaring på den type oplysninger, som de nationale kompetente myndigheder skal medtage i forbindelse med indberetning af oplysninger vedrørende hver reference.

S.01.01 – Indhold af indberetningen

1. Indholdet af indberetningen består af oplysningerne indeholdt i teknisk bilag II under S.01.01 (forskellige varianter) med en detaljeret beskrivelse af indholdet af den indsendte indberetning.

S.01.02 – Grundlæggende oplysninger (tidligere BI)

2. De grundlæggende oplysninger omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.01.02 (forskellige varianter) med angivelse af grundlæggende oplysninger om virksomheden og indholdet af den kvantitative rapportering generelt.

S02.01 – Balance (tidligere BS-C1)

3. Balancen omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.02.01 (forskellige varianter) og en differentiering mellem værdiansættelse i overensstemmelse med artikel 75 i Solvens II-direktivet og værdiansættelse i henhold til virksomhedens eller koncernens lovpligtige regnskab. Balancen skal dække forsikrings- eller genforsikringsselskabets samlede virksomhed med henblik på individuel rapportering eller koncernrapportering.
4. For kvartalsrapporter skal de viste balancedata i forrige afsnit kun tage hensyn til værdiansættelse i overensstemmelse med artikel 75 i Solvens II-direktivet.

S.02.02 – Aktiver og passiver efter valuta (tidligere BS-C1D)

5. Aktiver og passiver efter valuta omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.02.02 (forskellige varianter) for det antal valutaer, der er nødvendigt for at kunne rapportere mindst 90 % af de samlede aktiver og passiver, hvis de valutaer, der skal rapporteres, er underliggende for aktivet eller passivet.

S.06.02 – Detaljeret liste over aktiver (tidligere AS-D1)

6. Den detaljerede liste over aktiver omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.06.02 (forskellige varianter) og indeholder følgende specifikke krav:
 - a) en liste over investeringer for hver enkelt budgetpost, der kan klassificeres som aktivkategori 1-9 som fastsat i teknisk bilag IV – Kategorier af supplerende identifikationskoder (CIC), hvor der sondres mellem afgrænsede midler, og hvor der hver gang virksomheden eller koncernen foretager en sondring mellem livsforsikring og skadesforsikring til interne formål, skelnes mellem disse to forretningsområder og aktionærernes midler, og

- b) hvert aktiv rapporteres særskilt i relation til hver portefølje og/eller hver gruppe af afgrænsede midler eller anden intern fond,
- c) for investeringer der kan klassificeres under følgende CIC koder, som beskrevet i teknisk bilag V – Tabel over supplerende identifikationskoder (CIC):

- CIC 71 (Kontanter), kun en linje pr. valuta skal indberettes;
- CIC 72 (Overdragelige indeståender (likvide værdipapirer)) kun en linje pr. par (bank, valuta) skal indberettes;
- CIC 73 (Andre kortfristede indeståender (mindre end et år)) kun en linje pr. par (bank, valuta) skal indberettes;
- CIC 8X (Realkreditlån og lån): for realkredit og lån til individer, inkl. lån under policer må kun udgøre 2 linjer, en linje vedrørende lån til direktion og en linje vedrørende lån til andre individer, uden sontring mellem individer.
- CIC 95 (Inventar (til eget brug)), kun en linje indberettes, summen af alt inventar.

7. For koncernrapportering og udover de krav, der er fastsat i det tidligere afsnit, skal følgende specifikke krav opfyldes:

- a) Hvis metode 1 anvendes alene som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet, skal rapporten afspejle aktivernes konsoliderede position (dvs. efter fradrag af koncerninterne transaktioner) inden for koncernen. Rapporten skal udarbejdes som følger:

- Posten Selskabets registrerede navn skal ikke rapporteres.
- For tilknyttede forsikrings- og genforsikringsvirksomheder eller forsikringsholdingvirksomheder: Rapport hver enkelt budgetpost for de holdte aktiver.
- For forsikrings- og genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber, accessoriske servicevirksomheder og special purpose vehicles (SPV) der er datterselskaber: Rapport hver enkelt budgetpost for de holdte aktiver.
- For andre tilknyttede virksomheder der er datterselskaber: Rapport en budgetpost for hver holdt virksomhed og identificer den ved hjælp af de tilgængelige muligheder under posten Kapitalinteresser.
- For virksomheder hvor der udøves en betydelig indflydelse som defineret i artikel 33 i direktiv 1983/349/EF: Rapport en budgetpost for hver virksomhed holdt og identificer den ved hjælp af de tilgængelige muligheder under posten Kapitalinteresser.

- Andre finansielle sektorer: Rapporter en budgetpost for hver kapitalinteresse i anden finansiell sektor holdt og identificer den ved hjælp af de tilgængelige muligheder under posten Kapitalinteresser.
- b) Hvis metode 2 anvendes alene som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet, skal rapporten omfatte den detaljerede liste over aktiver, som holdes af deltagende selskaber, forsikringsholdingselskabet og datterselskaber, efter fradrag af koncerninterne transaktioner, eller en budgetpost for hver virksomhed hvor der udøves en betydelig indflydelse som defineret i artikel 33 i direktiv 1983/349/EF: Rapporten skal udarbejdes som følger:
- Posten Selskabets registrerede navn skal rapporteres.
 - For deltagende forsikrings- og genforsikringsvirksomheder eller forsikringsholdingvirksomheder: Rapporter hver enkelt budgetpost for de holdte aktiver.
 - For forsikrings- og genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber, accessoriske servicevirksomheder og SPV der er datterselskaber (EØS-lande, ækvivalente ikke-EØS-lande ikke-ækvivalente ikke-EØS-lande): Rapporter hver enkelt budgetpost for de holdte aktiver.
 - For andre tilknyttede selskaber der er datterselskaber (EØS-lande, ækvivalente ikke-EØS-lande, ikke-ækvivalente ikke-EØS-lande): Rapporter en budgetpost for hver virksomhed.
 - For virksomheder hvor der udøves en betydelig indflydelse som defineret i artikel 33 i direktiv 1983/349/EF (EØS-lande, ækvivalente ikke-EØS-lande, ikke-ækvivalente ikke-EØS-lande): Rapporter en budgetpost for hver virksomhed holdt.
 - Andre finansielle sektorer: Rapporter en budgetpost for hver kapitalinteresse holdt i anden finansiell sektor og identificer den ved hjælp af de tilgængelige muligheder under posten Kapitalinteresser.
- c) Hvis der anvendes en kombination af metode 1 som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet og metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet:
- i. En del af rapporten afspejler aktivernes konsoliderede position (dvs. efter fradrag af koncerninterne transaktioner) inden for koncernen, der skal rapporteres. Rapporten skal udarbejdes som følger:
 - Posten Selskabets registrerede navn skal ikke rapporteres.
 - For deltagende forsikrings- og genforsikringsselskaber og forsikringsholdingselskaber hvor metode 1 som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet bruges: Rapporter hver enkelt budgetpost for de holdte aktiver.

- For forsikrings- og genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber, accessoriske servicevirksomheder og SPV der er datterselskaber under metode 1 som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet: Rapportér hver enkelt budgetpost for de holdte aktiver.
 - For andre tilknyttede virksomheder der er datterselskaber under metode 1 som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet: Rapportér en budgetpost for hver holdt ikke-kontrolleret kapitalinteresse og identificer den ved hjælp af de tilgængelige muligheder under posten Kapitalinteresser.
 - For virksomhed hvor der udøves en betydelig indflydelse som defineret i artikel 33 i direktivet 1983/349/EF: Rapportér en budgetpost for hver virksomhed holdt og identificer den ved hjælp af de tilgængelige muligheder under posten Kapitalinteresser.
 - Andre finansielle sektorer: Rapportér en budgetpost for hver kapitalinteresse holdt i anden finansiell sektor og identificer den ved hjælp af de tilgængelige muligheder under posten Kapitalinteresser.
 - For datterselskaber hvor metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet bruges: Rapportér en budgetpost for hvert datterselskab og identificer den ved hjælp af de tilgængelige muligheder under posten Kapitalinteresser.
 - For virksomheder, hvor der udøves en betydelig indflydelse som defineret i artikel 33 i direktiv 1983/349/EF, og hvor metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet bruges: Rapportér en budgetpost for hver virksomhed holdt og identificer den ved hjælp af de tilgængelige muligheder under posten Kapitalinteresser.
- ii. Den anden del af rapporten skal indeholde den detaljerede liste over aktiver, efter fradrag af koncerninterne transaktioner, som holdes af deltagende selskaber, forsikringsholdingvirksomheder og datterselskaber, eller en budgetpost for hver holdt virksomhed, hvor der udøves en betydelig indflydelse som defineret i artikel 33 i direktiv 1983/349/EF. Rapporten skal udarbejdes som følger:
- Posten Selskabets registrerede navn skal rapporteres.
 - For deltagende forsikrings- og genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber der er under metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet: Rapportér hver enkelt budgetpost for de holdte aktiver.
 - For forsikrings- og genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber, accessoriske servicevirksomheder og SPV der er datterselskaber (EØS-lande, ækvivalente ikke-EØS-lande, ikke-ækvivalente ikke-EØS-lande) under metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet: Rapportér hver enkelt budgetpost for de holdte aktiver.

- For andre tilknyttede virksomheder, der er datterselskaber, og hvor metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet (EØS-lande, ikke-ækvivalente ikke-EØS-lande, ækvivalente ikke-EØS-lande) bruges: Rapporter en linje for hver associeret virksomhed.
- Virksomheder, hvor der udøves en betydelig indflydelse som defineret i artikel 33 i direktiv 1983/349/EF, og hvor metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet bruges (EØS-lande, ikke-ækvivalente ikke-EØS-lande, ækvivalente ikke-EØS-lande): Rapporter en budgetpost for hver virksomhed holdt.
- Andre finansielle sektorer: Rapporter en budgetpost for hver kapitalinteresse holdt i anden finansiell sektor.

S.08.01 – Åbne derivatpositioner (tidligere AS-D20)

8. Listen over derivater – åbne positioner omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.01.01 (forskellige varianter) og indeholder følgende krav:
 - a) en liste over derivater for hver enkelt budgetpost, der kan klassificeres som aktivkategori A-F som fastsat i teknisk bilag IV - Kategorier af supplerende identifikationskoder (CIC), hvor der sondres mellem afgrænsede midler. Hvor der hver gang virksomheden eller koncernen foretager en sondring mellem livsforsikring og skadesforsikring til interne formål, skelnes mellem disse to forretningsområder og aktionærernes midler. Når derivater er udstedt af virksomheden som et internt (koncern) derivat og når derivater er tilknyttet virksomhedens forpligtelser sondres der mellem disse to situationer.
 - b) alle derivatkontrakter, der eksisterede i rapporteringsperioden og ikke var lukket forud for rapporteringsreferencedatoen,
 - c) hvert derivat rapporteres særskilt i relation til den enkelte portefølje og/eller hver gruppe af afgrænsede midler eller anden intern fond, og
 - d) de derivater, der skal rapporteres, er dem, der holdes direkte og ikke indirekte gennem investeringsfonde eller strukturerede produkter.
9. For koncernrapportering og udover de krav, der er fastsat i det tidligere afsnit, skal følgende specifikke krav opfyldes:
 - e) Hvis metode 1 anvendes alene som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet, skal rapporten afspejle de holdte derivaters konsoliderede position (dvs. efter fradrag af koncerninterne transaktioner) inden for koncernen. Rapporten skal udarbejdes som følger:
 - Posten Selskabets registrerede navn skal ikke rapporteres.

- For deltagende forsikrings- og genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber: Rapporter hver enkelt budgetpost for de holdte derivater.
 - For forsikrings- og genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber, accessoriske servicevirksomheder og SPV der er datterselskaber: Rapporter hver enkelt budgetpost for de holdte derivater.
 - Derivater holdt af andre tilknyttede virksomheder, som er datterselskaber, skal ikke medtages.
 - Derivater holdt af virksomheder, hvor der udøves betydelig indflydelse som defineret i artikel 33 i direktiv 1983/349/EF skal ikke medtages.
 - Derivater holdt af kapitalinteresser i andre finansielle sektorer skal ikke medtages.
- f) Hvis metode 2 anvendes alene som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet, skal rapporten omfatte den detaljerede liste over derivater, som holdes af deltagende selskaber, efter fradrag af koncerninterne transaktioner. Rapporten skal udarbejdes som følger:
- Posten Selskabets registrerede navn skal rapporteres.
 - For deltagende forsikrings- og genforsikringsselskaber og forsikringsholdingselskaber: Rapporter hver enkelt budgetpost for de holdte derivater.
 - For forsikrings- og genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber, accessoriske servicevirksomheder og SPV der er datterselskaber (EØS-lande, ækvivalente ikke-EØS-lande, ikke-ækvivalente ikke-EØS-lande): Rapporter hver enkelt budgetpost for de holdte derivater.
 - Derivater holdt af andre tilknyttede virksomheder, som er datterselskaber, skal ikke medtages.
 - Derivater holdt af virksomheder hvor der udøves betydelig indflydelse som defineret i artikel 33 i direktiv 1983/349/EF (EØS-lande, ikke-ækvivalente ikke-EØS-lande, ækvivalente ikke-EØS-lande) skal ikke medtages.
 - Derivater, der holdes af kapitalinteresser i andre finansielle sektorer (EØS-lande, ikke-ækvivalente ikke-EØS-lande, ækvivalente ikke-EØS-lande), skal ikke medtages.
- g) Hvis der anvendes en kombination af metode 1 som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet og metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet:

- i. En del af rapporten afspejler de holdte derivaters konsoliderede position (dvs. efter fradrag af koncerninterne transaktioner) inden for koncernen, som skal rapporteres. Rapporten skal udarbejdes som følger:
- Posten Selskabets registrerede navn skal ikke rapporteres.
 - For deltagende forsikrings- og genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber hvor metode 1 som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet bruges: Rapportér hver enkelt budgetpost for de holdte derivater.
 - For forsikrings- og genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber, accessoriske servicevirksomheder og SPV der er datterselskaber, og hvor metode 1 som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet bruges: Rapportér hver enkelt budgetpost for de holdte derivater.
 - Derivater holdt af andre tilknyttede virksomheder, som er datterselskaber, og hvor metode 1 som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet bruges, skal ikke medtages.
 - Derivater holdt af virksomheder, hvor der udøves betydelig indflydelse som defineret i artikel 33 i direktiv 1983/349/EF, og hvor metode 1 som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet bruges, skal ikke medtages.
 - Derivater, som holdes af kapitalinteresser i andre finansielle sektorer, skal ikke medtages.
 - Derivater, som holdes af datterselskaber og kapitalinteresser, hvor metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet bruges, skal ikke medtages.
 - Derivater holdt af virksomheder, hvor der udøves betydelig indflydelse som defineret i artikel 33 i direktiv 1983/349/EF, og hvor metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet bruges, skal ikke medtages.
- ii. Den anden del af rapporten skal inkludere den detaljerede liste over derivater, som holdes af deltagende selskaber, forsikringsholdingvirksomheder og datterselskaber, efter fradrag af koncerninterne transaktioner. Rapporten skal udarbejdes som følger:
- Posten Selskabets registrerede navn skal rapporteres.
 - For forsikrings- og genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber, accessoriske servicevirksomheder og SPV der er datterselskaber (EØS-lande, ækvivalente ikke-EØS-lande, ikke-ækvivalente ikke-EØS-lande), og hvor metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet bruges: Rapportér hver enkelt budgetpost for de holdte derivater.

- Derivater holdt af andre tilknyttede virksomheder, som er datterselskaber, og hvor metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet bruges, skal ikke medtages.
- Derivater holdt af virksomheder, hvor der udøves betydelig indflydelse som defineret i artikel 33 i direktiv 1983/349/EF (EØS-lande, ækvivalente ikke-EØS-lande, ikke-ækvivalente ikke-EØS-lande), og hvor metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet bruges, skal ikke medtages.
- Derivater, der holdes af kapitalinteresser fra andre finansielle sektorer (EØS-lande, ikke-ækvivalente ikke-EØS-lande, ækvivalente ikke-EØS-lande) hvor metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet bruges, skal ikke medtages.

S.14.01.a – Hensættelser til livsforsikringsforpligtelser og sundhedsforsikringsforpligtelser beregnet på et grundlag magen til livsforsikring tidligere TP. F1Q)

10. Hensættelser til livsforsikringsforpligtelser og sundhedsforsikringsforpligtelser beregnet på et grundlag magen til livsforsikring vedrørende hver branche som defineret i teknisk bilag III – Brancher - omfatter oplysningerne indeholdt i teknisk bilag II under referencen S.14.01.a og indeholder følgende krav:
- a) Forsikringsforpligtelser beregnet ved hjælp af en replikerende portefølje.
 - b) Brutto bedste skøn for forsikringsforpligtelserne beregnet som summen af bedste skøn og risikotillægget (Ikke-replikerende portefølje)
 - c) Totale tilgodehavender fra genforsikring og SPV efter justering for forventede tab på grund af misligholdelse af forpligtelser af modpart.
 - d) Risikotillæg.

S.14.01.b Hensættelser til livsforsikringsforpligtelser og sundhedsforsikringsforpligtelser beregnet på et grundlag magen til livsforsikring (tidligere TP-F1)

11. Hensættelser til livsforsikringsforpligtelser og sundhedsforsikringsforpligtelser beregnet på et grundlag magen til livsforsikring vedrørende hver branche som defineret i teknisk bilag III – Brancher - omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.14.01.b og indeholder følgende krav(beregnes brutto):
- a) Forsikringsforpligtelser beregnet ved hjælp af en replikerende portefølje.
 - b) Brutto bedste skøn for forsikringsforpligtelserne beregnet som summen af bedste skøn og risikotillægget (Ikke-replikerende portefølje)
 - c) Totale tilgodehavender fra genforsikring og SPV efter justering for forventede tab på grund af misligholdelse af forpligtelser af modpart.

- d) Risikotillæg.
- e) Kun nedenstående poster, som vedrører beløbet for bedste skøn pr. land, skal rapporteres:
 - i. Bedste skøn for forskellige lande – Hjemstat.
 - ii. Bedste skøn for forskellige lande - For lande inden for bagatelgrænsen.
 - iii. Bedste skøn for forskellige lande - For EØS-lande uden for bagatelgrænsen.
 - iv. Bedste skøn for forskellige lande - For ikke-EØS-lande uden for bagatelgrænsen.
- f) Beløbet for bedste skøn pr. land vedrører placeringen af forsikringsrisikoen.

12. Anvendelse af en bagatelgrænse:

- i. bedste skøn for lande, der repræsenterer op til 90 % af det bedste skøn for en bestemt direkte forsikringsforretning rapporteres, og den resterende del rapporteres i posterne "For EØS-lande uden for bagatelgrænsen" eller "For ikke-EØS-lande uden for bagatelgrænsen."
- ii. uanset bagatelgrænsen skal det bedste skøn i hjemstaten rapporteres.

S.17.01.a – Hensættelser til skadesforsikringsforpligtelser (tidligere TP-E1Q)

13. Hensættelser til skadesforsikringsforpligtelser, vedrørende hver branche som defineret i teknisk bilag III – Brancher, rapportering af direkte forsikringsvirksomhed sammen med forholdsmæssig accepteret genforsikring - omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.17.01.a og indeholder følgende krav:

- a) Forsikringsforpligtelser beregnet ved hjælp af en replikerende portefølje.
- b) Brutto bedste skøn for forsikringsforpligtelserne beregnet som summen af bedste skøn og risikotillægget (Ikke-replikerende portefølje)
- c) Totale tilgodehavender fra genforsikring og SPV efter justering for forventede tab på grund af misligholdelse af forpligtelser af modpart.
- d) Risikotillæg.

S.17.01.b - Hensættelser til skadesforsikringsforpligtelser (tidligere TP-E1)

14. Hensættelser til skadesforsikringsforpligtelser – bedste skøn pr. land, vedrørende hvert branche som defineret i teknisk bilag III – Brancher, rapportering af direkte forsikringsvirksomhed sammen med forholdsmæssig accepteret genforsikring omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.17.01.b og indeholder følgende krav(beregnes brutto):

- a) Forsikringsforpligtelser beregnet ved hjælp af en replikerende portefølje.
- b) Brutto bedste skøn for forsikringsforpligtelserne beregnet som summen af bedste skøn og risikotillægget (Ikke-replikerende portefølje)
- c) Totale tilgodehavender fra genforsikring og SPV efter justering for forventede tab på grund af misligholdelse af forpligtelser af modpart.
- d) Risikotillæg.

- e) Kun følgende poster, som vedrører beløbet for bedste skøn pr. land, skal rapporteres:
 - i. Bedste skøn for forskellige lande – Hjemstat.
 - ii. Bedste skøn for forskellige lande - For lande inden for bagatelgrænse.
 - iii. Bedste skøn for EØS-lande uden for bagatelgrænse.
 - iv. samlet bedste skøn for ikke-EØS-lande uden for bagatelgrænsen.
 - f) Beløbet for bedste skøn pr. land vedrører lokalisering af risikoen for "Lægeudgifter", "Indtægtstab", "Arbejdsulykke", "Brand og anden beskadigelse på bygnings- og løsøre" samt "Kredit- og kautionsforsikring" – Brancher.
 - g) Beløbet for bedste skøn pr. land vedrører det land, hvor forsikringen er indtegnet for alle de andre skadesforsikringsområder.
15. Anvendelse af en bagatelgrænse:
- i. Bedste skøn for de lande, der repræsenterer op til 90 % af det bedste skøn for en bestemt direkte forsikringsforretning rapporteres, og den resterende del rapporteres under posterne "For EØS-lande uden for bagatelgrænse" eller "For ikke-EØS-lande uden for bagatelgrænsen".
 - ii. uanset bagatelgrænsen skal det bedste skøn i hjemstaten rapporteres.

S.23.01 - Kapitalgrundlag (tidligere OF-B1Q og OF-B1)

16. Kapitalgrundlag omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.23.01 (forskellige varianter) og indeholder følgende krav:
- a) Oplysninger om basiskapitalgrundlag og klasser.
 - b) Oplysninger om supplerende kapitalgrundlag og klasser.
 - c) Oplysninger om tilgængelig og anerkendt kapitalgrundlag for at opfylde solvenskrav.
 - d) Oplysninger om afstemningsreserve.
 - e) Oplysninger om forventet fortjeneste indeholdt i fremtidige præmier for livsforsikrings- og skadesforsikringsvirksomhed.

S.25.01 – Solvenskapitalkrav – for selskaber, der benytter standardformel eller partielle interne modeller (tidligere SCR-B2A)

17. Solvenskapitalkravet - for selskaber, der benytter standardformel eller partielle interne modeller omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.25.01 (forskellige varianter) og indeholder oplysninger om solvenskapitalkrav beregnet ved hjælp af standardformlen, eller i tilfælde af selskaber, der benytter partielle interne modeller, en opdeling mellem den del, der beregnes ved hjælp af standardformlen, og den del, der beregnes med en delvist intern model, hvor en sådan findes.
18. For koncernrapportering og udover de krav, der er fastsat i det tidligere afsnit, skal følgende specifikke krav opfyldes:

- a) Disse oplysninger er gældende, når metode 1 anvendes som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet, enten alene eller i kombination med metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
- b) Hvis der anvendes en kombinationsmetode, skal disse oplysninger kun indberettes for den del af koncernen, der er beregnet ved hjælp af metode 1 som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet.
- c) Disse oplysninger gælder ikke for koncerner, hvis metode 2 med fradrag og aggregering anvendes alene.

S.25.02 – Solvenskapitalkrav – for selskaber, der benytter partielle interne modeller (tidligere SCR-B2B)

- 19. Solvenskapitalkravet - for selskaber, der benytter partielle interne modeller omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.25.02 (forskellige varianter) og indeholder oplysninger om solvenskapitalkrav beregnet ved hjælp af en delvist intern model.
- 20. For koncernrapportering og udover de krav, der er fastsat i det tidligere afsnit, skal følgende specifikke krav opfyldes:
 - a) Disse oplysninger er gældende, når metode 1 anvendes som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet, enten alene eller i kombination med metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
 - b) Hvis der anvendes en kombinationsmetode, skal disse oplysninger kun indberettes for den del af koncernen, der er beregnet ved hjælp af metode 1 som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet.
 - c) Disse oplysninger gælder ikke for koncerner, hvis metode 2 med fradrag og aggregering anvendes alene.

S.25.03 – Solvenskapitalkrav – for selskaber, der benytter fulde interne modeller (tidligere SCR-B2C)

- 21. Solvenskapitalkravet - for selskaber, der benytter fulde interne modeller omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.25.03 (forskellige varianter) og indeholder oplysninger om solvenskapitalkrav beregnet ved hjælp af en fuld intern model.
- 22. For koncernrapportering og udover de krav, der er fastsat i det tidligere afsnit, skal følgende specifikke krav opfyldes:
 - a) Disse oplysninger er gældende, når metode 1 anvendes som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet, enten alene eller i kombination med metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
 - b) Hvis der anvendes en kombinationsmetode, skal disse oplysninger kun indberettes for den del af koncernen, der er beregnet ved hjælp af metode 1 som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet.
 - c) Disse oplysninger gælder ikke for koncerner, hvis metode 2 med fradrag og aggregering anvendes alene.

S.26.01 – Solvenskapitalkrav – markedsrisiko (tidligere SCR-B3A)

23. Solvenskapitalkravet - for markedsrisiko omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.26.01 (forskellige varianter) og indeholder oplysninger om solvenskapitalkrav for markedsrisiko beregnet ved hjælp af standardformlen.
24. For koncernrapportering og udover de krav, der er fastsat i det tidligere afsnit, skal følgende specifikke krav opfyldes:
 - a) Disse oplysninger er gældende, når metode 1 anvendes som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet, enten alene eller i kombination med metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
 - b) Hvis der anvendes en kombinationsmetode, skal disse oplysninger kun indberettes for den del af koncernen, der er beregnet ved hjælp af metode 1 som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet.
 - c) Disse oplysninger gælder ikke for koncerner, hvis metode 2 med fradrag og aggregering anvendes alene.

S.26.02– Solvenskapitalkrav – modpartsrisiko (tidligere SCR-B3B)

25. Solvenskapitalkravet - for modpartsrisiko omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.26.02 (forskellige varianter) og indeholder oplysninger om solvenskapitalkrav for modpartsrisiko beregnet ved hjælp af standardformlen.
26. For koncernrapportering og udover de krav, der er fastsat i det tidligere afsnit, skal følgende specifikke krav opfyldes:
 - a) Disse oplysninger er gældende, når metode 1 anvendes som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet, enten alene eller i kombination med metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
 - b) Hvis der anvendes en kombinationsmetode, skal disse oplysninger kun indberettes for den del af koncernen, der er beregnet ved hjælp af metode 1 som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet.
 - c) Disse oplysninger gælder ikke for koncerner, hvis metode 2 med fradrag og aggregering anvendes alene.

S.26.03– Solvenskapitalkrav – livsforsikringsrisici (tidligere SCR-B3C)

27. Solvenskapitalkravet - for livsforsikringsrisici omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.26.02 (forskellige varianter) og indeholder oplysninger om solvenskapitalkrav for livsforsikringsrisici beregnet ved hjælp af standardformlen.
28. For koncernrapportering og udover de krav, der er fastsat i det tidligere afsnit, skal følgende specifikke krav opfyldes:
 - a) Disse oplysninger er gældende, når metode 1 anvendes som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet, enten alene eller i kombination med metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet.

- b) Hvis der anvendes en kombinationsmetode, skal disse oplysninger kun indberettes for den del af koncernen, der er beregnet ved hjælp af metode 1 som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet.
- c) Disse oplysninger gælder ikke for koncerner, hvis metode 2 med fradrag og aggregering anvendes alene.

S.26.04– Solvenskapitalkrav – sundhedsforsikringsrisici (tidligere SCR-B3D)

- 29. Solvenskapitalkravet - for sundhedsforsikringsrisici omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.26.04 (forskellige varianter) og indeholder oplysninger om solvenskapitalkrav for sundhedsforsikringsrisici beregnet ved hjælp af standardformlen.
- 30. For koncernrapportering og udover de krav, der er fastsat i det tidligere afsnit, skal følgende specifikke krav opfyldes:
 - a) Disse oplysninger er gældende, når metode 1 anvendes som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet, enten alene eller i kombination med metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
 - b) Hvis der anvendes en kombinationsmetode, skal disse oplysninger kun indberettes for den del af koncernen, der er beregnet ved hjælp af metode 1 som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet.
 - c) Disse oplysninger gælder ikke for koncerner, hvis metode 2 med fradrag og aggregering anvendes alene.

S.26.05 – Solvenskapitalkrav – skadesforsikringsrisici (tidligere SCR-B3E)

- 31. Solvenskapitalkravet - for skadesforsikringsrisici omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.26.05 (forskellige varianter) og indeholder oplysninger om solvenskapitalkrav for garantirisiko i forbindelse med skadesforsikring beregnet ved hjælp af standardformlen.
- 32. For koncernrapportering og udover de krav, der er fastsat i det tidligere afsnit, skal følgende specifikke krav opfyldes:
 - a) Disse oplysninger er gældende, når metode 1 anvendes som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet, enten alene eller i kombination med metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
 - b) Hvis der anvendes en kombinationsmetode, skal disse oplysninger kun indberettes for den del af koncernen, der er beregnet ved hjælp af metode 1 som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet.
 - c) Disse oplysninger gælder ikke for koncerner, hvis metode 2 med fradrag og aggregering anvendes alene.

S.26.06 – Solvenskapitalkrav – operationel risiko (tidligere SCR-B3G)

33. Solvenskapitalkravet - for operationel risiko omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.26.06 (flere varianter) og indeholder oplysninger om solvenskapitalkrav for operationel risiko beregnet ved hjælp af standardformlen.
34. For koncernrapportering og udover de krav, der er fastsat i det tidligere afsnit, skal følgende specifikke krav opfyldes:
- a) Disse oplysninger er gældende, når metode 1 anvendes som defineret i artikel 230 i Solvens II, enten alene eller i kombination med metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II.
 - b) Hvis der anvendes en kombinationsmetode, skal disse oplysninger kun udføres for den del af koncernen, der er beregnet ved hjælp af metode 1 som defineret i artikel 230 i Solvens II.
 - c) Disse oplysninger gælder ikke for koncerner, hvis metode 2 med fradrag og aggregering anvendes alene.

S.27.01– Solvenskapitalkrav – skadesforsikringskatastroferisici (tidligere SCR-B3F)

35. Solvenskapitalkrav – for skadesforsikringskatastroferisici omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.27.01 (forskellige varianter) og indeholder følgende krav:
- a) Oplysninger om solvenskapitalkrav for skadesforsikringskatastroferisici, herunder sundhedsforsikring i relation hertil, beregnet ved hjælp af standardformlen.
 - b) For hver risikotype i forbindelse med katastrofer skal den risikoreducerende effekt af virksomhedens specifikke genforsikringskontrakter og SPV'er bestemmes. Denne beregning er fremadskuende og skal baseres på genforsikringsprogrammet for den næste rapportering.
36. For koncernrapportering og udover de krav, der er fastsat i det tidligere afsnit, skal følgende specifikke krav opfyldes:
- a) Disse oplysninger er gældende, når metode 1 som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet anvendes, enten alene eller i kombination med metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
 - b) Hvis der anvendes en kombinationsmetode, skal disse oplysninger kun indberettes for den del af koncernen, der er beregnet ved hjælp af metode 1 som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet.
 - c) Disse oplysninger gælder ikke for koncerner, hvis metoden med fradrag og aggregering anvendes alene.

MCR B4A 28.01– Minimumskapitalkrav (bortset fra forsikringsselskaber som defineret i artikel 73, stk. 5 i Solvens II-direktivet)(tidligere MCR B4A)

37. Minimumskapitalkravet - bortset fra forsikringsselskaber som defineret i artikel 73, stk. 5, i Solvens II-direktivet omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.28.01 (forskellige varianter) og indeholder oplysninger om minimumskapitalkrav til andre virksomheder end dem, der tegner flere forsikringsklasser.

S.28.02 – Minimumskapitalkrav – forsikringsselskaber som defineret i artikel 73, stk. 5 i Solvens II-direktivet (tidligere MCR B4B)

38. Minimumskapitalkravet – forsikringsselskaber som defineret i artikel 73, stk. 5, i Solvens II-direktivet omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.28.02 (forskellige varianter) og indeholder oplysninger om minimumskapitalkrav til forsikringsselskaber som defineret i artikel 73, stk. 5, i Solvens II-direktivet.

S32.01.g – Koncernselskaber (tidligere G01)

39. Koncernselskaber omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.32.01.g og indeholder følgende krav:
- a) En liste for hver enkelt budgetpost over virksomheder, der tilhører en koncern, herunder deres retlige form, deres relevante nationale kompetente myndighed og virksomhedsform.
 - b) Kriterier for rækkefølgen for hver rapporteret virksomhed.
 - c) Kriterier for indflydelse.
 - d) Oplysninger om inddragelsen i koncerntilsyn og den valgte metode for beregning af solvenskapitalkravet.

S.33.01.g– Krav til forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der tilhører en koncern (tidligere G03)

40. Krav til forsikring eller genforsikring omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.33.01.g og indeholder følgende krav.
41. For alle EØS-forsikrings- eller genforsikringsselskaber og ikke-EØS-forsikrings- eller genforsikringsselskaber (hvis der anvendes regler fra Solvens II direktivet), når metoden 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet anvendes:
- a) En liste for hver enkelt budgetpost over krav til virksomheder, der tilhører en koncern, herunder krav til solvenskapital inddelt efter forskellige risikokategorier, krav til minimumskapital og anerkendt kapitalgrundlag for at dække solvenskapitalkravet.
 - b) Hvis der anvendes standardformeloplysninger om forenklinger, og hvis der blev brugt en delvist intern model.
 - c) Oplysninger om en koncernmodel eller en intern model.

42. Derudover for ikke-EØS-forsikrings- eller genforsikringsselskaber alle lokale kapitalkrav, minimumskapitalkrav og anerkendt kapitalgrundlag i overensstemmelse med lokale regler, uanset beregningsmetode.

S.34.01.g – Krav til andre regulerede og ikke-regulerede finansielle selskaber inkl. forsikringsholdingselskaber, der tilhører en koncern (tidligere G04)

43. Andre regulerede og ikke-regulerede finansielle virksomheder, herunder krav til forsikringsholdingselskaber, omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.34.01.g og indeholder en liste for hver enkelt budgetpost over krav til andre regulerede og ikke-regulerede finansielle selskaber inkl. forsikringsholdingselskaber, der tilhører en koncern, hvad enten de er kontrolleret eller ikke-kontrolleret, under alle beregningsmetoder, herunder det teoretiske solvenskapitalkrav eller sektorielle kapitalkrav, teoretiske minimumskapitalkrav og eller sektorielle minimumskapitalkrav og anerkendt kapitalgrundlag.

S.35.01.g – Bidrag til koncernens forsikringsmæssige hensættelser (tidligere G14)

44. Listen over forsikringsmæssige hensættelser, der bidrager til koncernens forsikringsmæssige hensættelser, omfatter oplysningerne i teknisk bilag II under referencen S.35.01.g og indeholder følgende krav:
- a) En liste over hensættelser til skadesforsikringsforpligtelser bortset fra sundhedsforsikring.
 - b) En liste over hensættelser til sundhedsforsikringsforpligtelser beregnet på et teknisk grundlag ikke magen til livsforsikring.
 - c) En liste over hensættelser til sundhedsforsikringsforpligtelser beregnet på et teknisk grundlag magen til livsforsikring.
 - d) En liste over hensættelser til livsforsikringsforpligtelser, bortset fra sundhedsforsikring samt livsforsikring, hvor investeringsrisikoen udelukkende bæres af forsikringstagerne.
 - e) En liste over hensættelser til livsforsikringsforpligtelser, hvor investeringsrisikoen udelukkende bæres af forsikringstagerne.
 - f) Samlede forsikringsmæssige hensættelser med fradrag for koncerninterne transaktioner.
45. Skemaet anvendes i forbindelse med metode 1 som defineret i artikel 230 i Solvens II-direktivet, metode 2 som defineret i artikel 233 i Solvens II-direktivet og en kombination af metode 1 og 2.